ROMÂNIA – O AUTENTICĂ FORȚĂ ÎN RUGBYUL INTERNAȚIONAL

● Excelentul bilanț al turneului în Irlanda și Anglia a confirmat realele calități ale echipei noastre naționale

● Succesele obligă ! Prima șansă de a le mări numărul, în noiembrie, în meciul cu Franța

Pînă mai ieri, paginile memorabile din cartea rugbyului românesc se puteau număra pe degete. 1919 — primul meci internațional. 1927 — cea dintîi victorie a naționalei. 1954 — se deschide, mai bine zis se întredeschide, poarta rugbyului britanic, dar contactele nu sînt la nivel reprezentativ și trec destul de repede în amintire. 1960 — „profesorii" francezi se văd depășiți la București ; o victorie după care românii au alergat 41 de ani ! 1961 — Bayonne, cea mai frumoasă ispravă tricoloră de pînă atunci, egal pe terenul „cocoșilor". Apoi, 1962, 63, 68. Pentru ca o nouă istorie să înceapă a fi scrisă din 1975. Anul cîștigării titlului continental în competiția de sub egida F.I.R.A. Anul primului drum la Antipozi al reprezentativei, turneul neo-zeelandez constituindu-se în momentul inițial al asaltului rugbystic românesc spre o lume pînă atunci închisă. A urmat alt titlu european, în 1977. Și a venit 1978 : o selecționată a Angliei, fie ea... numai echipa B, a jucat la București și Constanța. Peste cîteva luni, au mers tricolorii în Anglia și Țara Galilor. După un an, în '79, România pierdea la scor minim (12—13) cu Țara Galilor, dar cîștiga sufragii unanime pentru joc, făcîndu-și, practic, debutul oficial într-un „templu" al balonului oval.

Și iată-ne în 1980. Echipa noastră face, în Irlanda, cel mai dificil turneu din istoria sa. Patru „miniteste", numite așa pentru că adversarele sînt toate selecționate regionale, o partidă inter-țări, și o „completare englezească", cu centenara Leicester, cea mai bună echipă de club a ultimilor doi ani din țara de origine a rugbyului și fotbalului. Iar rezultatele au făcut ca această traversare a Canalului Mînecii să însemne, totodată, și reușita cea mai de preț din tot mai bogata carte a rugbyului românesc...

Patru momente importante pentru rugbyul românesc

1975 : TURNEU ÎN NOUA ZEELANDĂ

19—12 cu Poverty Bay
14— 9 cu Waikato
9—28 cu Manawatu
0— 3 cu North Auckland
21— 6 cu Marlborough
12— 9 cu Southland
4—12 cu South Canterbury
10—10 cu Noua Zeelandă (J)

1978 : TURNEU ÎN MAREA BRITANIE

20— 7 cu Aberavon
7— 7 cu Swansea
6—18 cu Bath
30—26 cu Gloucester
49—12 cu London Scottish
50—13 cu Clifton
3—16 cu Bristol

1979 : TURNEU ÎN ȚARA GALILOR

12— 0 cu Ebbw Vale
9— 3 cu Pontypridd
38—15 cu North Wales
15—13 cu West Wales
12—13 cu Țara Galilor

1980 : TURNEU ÎN IRLANDA ȘI ANGLIA

32— 9 cu Munster
10—24 cu Leinster
15—13 cu Ulster
28— 9 cu Connacht
13—13 cu Irlanda
39— 7 cu Leicester

BILANȚ GENERAL

Total partide : 26. Dintre care : 16 victorii, 3 egalități, 7 înfrîngeri.
Puncte marcate : 477. Puncte primite : 307.

Scorul ultimilor 75 de ani

Welcome, urarea de bun sosit rostită ne face plăcere. E o noapte rece, noaptea dinaintea primei încercări de a cuceri o altă capitală a rugbyului. Nu e o simplă aventură : cu trei zile mai înainte, trio-ul de prinzători de la Munster, care se confundă cu al naționalei „trifoiului" (shamrock — în limba engleză, emblema Irlandei), era un oarecare pe lîngă necunoscutul Caragea, iar celebrul Anthony Ward privea neputincios sarabanda de eseuri a oaspeților. 32—9 ! „Un mare joc de rugby... Cea mai grea înfrîngere a Munsterului din 1905 încoace", titrează cronica partidei ziarul Limerick Leader, din 6 octombrie.

Leinster are însă o carte de vizită și mai bună. Va juca cu gîndul la întrunirea, imediat după meci, a selecționerilor...

Și așa a și jucat ! Arătînd ceva din „furia irlandeză", o presiune teribilă pe grămadă [illegible], speculînd orice fisură, cît de mică, în dispozitivul advers. E- [illegible] șocul, [illegible] — [illegible] după [illegible] eseu. Pe [illegible], însă [illegible] care s-a [illegible] (deși la ședința tehnică [illegible] contra-vînt), [illegible], pierzînd [illegible], diferența fiind făcută, practic, în numai [illegible] lui [illegible] să-și potrivească [illegible] la ese- [illegible] de ne- [illegible], la [illegible]. Să se fi terminat, la Donnybrook, prematur, rezervele tricolorilor ? Tot ce a urmat a demonstrat exact contrariul...

Spiritul de echipă

A fost, mai întîi, finalul de la Belfast. Cînd, într-o liniște de catedrală, Constantin a transformat eseul tenacelui Bucan am răsuflat ușurați nu atît pentru victoria care a uimit miile de spectatori de pe Ravenhill (cu un teren de țintă atît de mare de parcă ar fi cuprins... ambele „buturi" de la Steaua), neobișnuiți cu asemenea întorsături de situație (de la 0—10 și 9—13 la 15—13) ; am văzut, atunci, adevărata față a tricolorilor, în stare să reia totul de la început, neprivind cu coada ochiului spre ceas, încercînd alte și alte combinații, cu credința că, pînă la urmă, vor izbîndi. Și nu a fost numai impresia noastră, mulți confrați britanici (unii dintre ei au însoțit reprezentativa României la toate partidele) sau tehnicieni fiind de părere că revenirea se datorează mai degrabă, psihicului, pe un remarcabil suport fizic, firește. Apele s-au limpezit la Galway. „Totul e o chestiune a spiritului de echipă", spuneau, înainte de jocul cu Connacht antrenorii Irimescu și Rădulescu. Spirit regăsit într-un sfert de oră (cel din urmă) incandescent, tăind respirația tribunei, cînd totul „a ieșit" unei formații ce-și terminase, parcă, atunci încălzirea. 7—9 în minutul 63? Nu-i nimic. În minutul 80 va fi... 28—9 ! John J. Moore, președintele lui Connacht Branch și viitor președinte la I.R.F.U., nu-și ascunde uimirea : „N-aș fi crezut să mai putem pierde. Ce resurse extraordinare are această echipă română, care este, în plus, de o sportivitate cu totul deosebită !". Iar Bobby Ganly, președinte în exercițiu al federației irlandeze, începe să aibă emoții pentru sîmbătă.

Îndîrjită luptă aeriană, pe care Dumitru și Borș — doi dintre eroii meciului-test — o cîștigă
Foto : Raymond MEMANUS — „Sportsfile" Dublin

Furiei irlandeze, avîntul românesc

Se anunță vreme închisă. Plouă miercuri, la antrenamentul făcut la un club, Wanderers, cu o istorie de 110 ani. Plouă și joi, ba încă cu găleata, la antrenamentul decisiv, de la terenul secund al complexului Lansdowne Road, unde descoperim, în club, o fotografie veche de 94 de ani.

Dar sîmbătă, la Dublin, e soare, cu dinți, dar soare. În tribunele bine populate (organizatorii vor fi foarte mulțumiți de rețetă) se cîntă. La masa presei, aproape o sută de ziariști (printre ei, trimisul special de la L'Equipe, Michel Desfontaines — meciul România — Franța bate la ușă), nemaisocotind reporterii de radio și televiziune. Toată lumea așteaptă o victorie confortabilă a „trifoiului".

Și începutul de partidă pare să-i confirme. Iată, pe de-a-ntregul, furia irlandeză. O grămadă de o forță, o circulație și o tehnică cum puține echipe au, se năpustește, pur și simplu, spre pachetul nostru, încercînd să-l îngenuncheze rapid, așa cum a făcut cu Țara Galilor, acum șapte-opt luni. Contacte dureroase, dar tricolorii nu dau înapoi, „bătrînul" Dinu strînge din dinți, nu vrea să fie mai prejos decît celălalt stîlp, la propriu și la figurat, mai tînărul Bucan. Echipa se apără bine, o singură dată existînd o fisură, și Quinn, ajuns internațional grație reușitelor sale de pe Donnybrook, profită. Borș intervine salvator. Murariu apare in extremis. La masa presei : „Irlanda joacă foarte bine, dar cum să treci, oare, de năprasnicele placaje ale lui Stoica, Vărzaru sau Constantin ?". Treptat, românii scapă din strînsoare, Constantin își instalează, cu lovituri de picior care uluiesc tribunele, formația în terenul advers. 3—7 la pauză nu-i un rezultat rău. El e gata să se transforme chiar în egalitate, dar puterile îl lasă pe Paraschiv într-un moment care putea fi decisiv. De înscris vor înscrie tot gazdele, însă, ciudat, chiar la 3—13, zîmbim auzindu-i pe confrații britanici telefonînd în redacții : „Pronosticurile se adeveresc, irlandezii merg spre o victorie firească". De ce s-or fi grăbind ? Iată, tricolorii simt că adversarii sînt siguri de succes și răspund furiei irlandeze prin acea renaștere, prin acel avînt de care numai ei sînt capabili (vă mai amintiți admirabila revenire de acum patru ani, de pe Giulești, cu Franța ?), atît de bine ilustrată de Mircea Paraschiv, devenit autentic căpitan de echipă tocmai în cel mai greu turneu al naționalei. Nereușita de mai înainte nu l-a făcut să dezarmeze. Dimpotrivă, el va fi primul autor al unui eseu românesc pe Lansdowne Road. Irlandezilor nu le vine să creadă. Se joacă tot mai mult în terenul lor. Constantin, „unul din cei mai buni centri din lume", „regele loviturilor de picior", cum îl numesc ziarele de aici, le toarnă gazdelor plumb în picioare și spaimă în suflete. Iar la 10—13, o lovitură de pedeapsă transformată aduce egalitatea.

13—13, după 3—13 ! Sîntem egalii unei mari echipe ! Iar dropul lui Constantin trece pe alături, în ultima secundă a unui meci în care lumea întreagă a descoperit „o mare echipă, românească" !

Prezența tricolorilor în turneul 1980

6 partide jucate : Ion Constantin (Dinamo) 53 puncte marcate, Mircea Paraschiv (Dinamo) 8 puncte marcate, Sorin Fuicu (Steaua) 20, Dumitru Alexandru (Steaua) 5 ; 5 partide : Enciu Stoica (Dinamo) 4, Ion Bucan (Știința Petroșani) 4, Marian Aldea (Dinamo) 8, Mircea Munteanu (Steaua), Pompiliu Borș (Dinamo), Gheorghe Dumitru (Farul) ; 4 partide : Florică Murariu (Steaua) 20, Gheorghe Vărzaru (Farul), Constantin Dinu (R.C. Grivița Roșie), Laurențiu Codoi (Steaua) 7, Gheorghe Caragea (Dinamo), Marin Ionescu (Steaua) ; 3 partide : Adrian Lungu (Steaua) 4 ; 2 partide : Vasile Țurlea (Dinamo), Teodorin Tudose (Știința Petroșani), Cornelia Gheorghe (Dinamo), Alexandru Rădulescu (Steaua), Gheorghe Dărăban (Dinamo) ; o partidă : Mircea Ortelecan (Știința Petroșani), Marian Zafiescu (Dinamo) 4. A mai făcut deplasarea Eduard Suciu (Steaua), rezervă la toate meciurile.

Antrenorii echipei : Valeriu Irimescu și Theodor Rădulescu.

Powerful Romanians silence Tigers roar
Romanian rhapsody
Rumanian tackles baulk Irish
Romanian ambition cannot be stifled
Rampant Romania run riot
RUMANIA ROCK IRISH!
Impeccable Romanians deserve more tours
Penalty king Constantin big threat to Tigers
WHAT AN UPSET!
Rampant Rumania humble Leicester
Tigers find Rumanians are a different class
Romanians try for seat on Board

Cîteva din titlurile apărute în presa engleză și irlandeză pe marginea unor meciuri din cadrul turneului tricolorilor din octombrie 1980. ● Puternicii români reduc la tăcere urletul tigrilor. ● Rapsodia română. ● Excelenții români merită mai multe turnee. ● Placajele românilor au stopat pe irlandezi. ● Ambiția românească nu poate fi înăbușită. ● Românii luptă pentru un loc în International Board.

Finalul, ca începutul. Adică admirabil !

Și ajungem în Anglia, la Birmingham, cu avionul, apoi cu autocarul, la Leicester. Ecourile faptelor din Irlanda au ajuns aici. Centenara formație a „tigrilor" speră, în intimitate, să speculeze oboseala unui turneu epuizant. Avem emoții, lucru normal de vreme ce aceeași stare îl încearcă pe Viorel Moraru, atît de fericit sîmbătă, în ziua sa de naștere... Tricolorilor li se acordă onoruri, oficialitățile locale întrecîndu-se în a-i primi. Înainte de meci, băieții noștri sînt foarte calmi. Nu i-a impresionat prea tare tehnica ieșită din comun a unui Paul Dodge, marea mîndrie a Leicesterului. Și cînd noi ne temeam de oboseală, de tot felul de urme pe trupuri (a avut ceva „de lucru" doctorul Nicolae Gheracopol), reprezentativa face o partidă de parcă aici, pe splendidul gazon al clubului centenar, ar fi început turneul ! Diferența și-a creat-o, practic, de la bun început, măcinîndu-și pe înaintare adversara, făcînd-o să se clatine rapid, la propriu și la figurat. Șocul primit de englezi a fost atît de mare, încît după 15-20 de minute nu le mai reușea aproape nimic. „Cît talent și cîtă ambiție poate avea echipa voastră !", exclama, după meci, canadianul Morrison, arbitru, bun cunoscător de rugby, el fiind născut în Noua Zeelandă.

Presa de a doua zi este unanimă : România se numără, categoric, printre marile forțe ale rugbyului internațional. Jucătorii și antrenorii lor ascultă, într-o liniște deplină, vorbele pe care încearcă să le traducă cît mai corect Gabriel Eftimescu, arbitrul-interpret. Viorel Moraru, Gheorghe Dărăban, Enciu Stoica, Mircea Paraschiv și Alexandru Rădulescu nu sînt prea atenți. Firesc : ei citesc și vorbesc engleza. Toate acestea, în autobuzul spre micul oraș Rugby, unde un elev, de acum 16 decenii a avut ideea năstrușnică de a purta balonul cu mîna spre izbîndă.

Geo RAEȚCHI

DOI JUCĂTORI, DOUĂ VERITABILE VEDETE

Mircea Paraschiv (în stînga) poate fi considerat, după acest turneu, un adevărat căpitan de echipă. Iar despre contribuția lui Ion Constantin la reușitele tricolorilor ar trebui să scriem o pagină întreagă.

VICTORII MAI FRUMOASE, PREȚUIRE MAI MARE, EXIGENȚĂ SPORITĂ !

Cînd acum cinci ani „15-le" nostru național trecea Oceanul Indian — spre a răspunde invitației celor mai buni rugbyști din lume și realiza, la Wellington, primul său rezultat mare în fața unei „puteri" de sub controlul lui International Board : 10—10 cu „all blacks juniors", (nucleul viitoarei super-echipe a Noii Zeelande care, necunoscînd înfrîngerea, realiza ulterior un atît de strălucit turneu în Europa) — înțelegeam foarte limpede că rugbyul nostru își scria cea mai frumoasă pagină din bogata-i carte.

Și capitolul deschis la Antipozi a continuat, devenind mereu mai pasionant. Pentru că fiecare toamnă a ultimilor trei ani a însemnat pentru rugbyștii noștri o mare sărbătoare. Cum altfel ar putea fi interpretate turneele mari, prestigioase, întreprinse în însăși patria rugbyului ? S-a redeschis astfel canalul tradiționalelor contacte româno-britanice care, spre satisfacția noastră, tind acum a se permanentiza ; partide cu faimoase echipe de club, cu puternice selecționate britanice, două dintre ele fiind chiar reprezentativele Țării Galilor și Irlandei. Toate aceste contacte, soldate cu un bilanț general excelent — dealtfel, și din tabelul pe care îl publicăm, înseamnă un sprijin enorm pentru dezvoltarea viitoare a rugbyului, a balonului oval în țara noastră. Prin faptul că au adus tricolorii un bogat bagaj de cunoștințe, un neasemuit de experiență care au permis exprimarea mai deplină, strălucită, a școlii românești de rugby (termen pe deplin potrivit unei discipline care s-a atins în România respectabila vîrstă de 70 de ani !), mai ales în ultimele două decenii și dovedește că echipele noastre de rugby sînt pe deplin competitive la cel mai înalt nivel !

Dar să nu ne pierdem cumpătul și să nu ne abatem de la modestia atît de necesară. S-a constatat că ori de cîte ori rugbyștii au băut din cupa înșelătoare a infumurării, clipele trezirii au fost dezamăgitoare. Să ne amintim, de pildă, că după apreciatul turneu din Noua Zeelandă a urmat „dușul rece" de la Bordeaux (12—36 cu „15-le" Franței, în campionatul Europei) ; iar excepționalei partide de pe Arms Park, cu cvasi-invincibila echipă a Țării Galilor, i-a succedat contraperformanța de la Montauban (12—30 cu aceeași reprezentativă a „cocoșului galic"). Așadar, partide și rezultate foarte bune urmate de comportări și înfrîngeri inacceptabile care nu pot fi explicate decît printr-o doză exagerată de automulțumire, prin înfumurare, cel mai mare dușman al sportivilor, care uneori le joacă feste și mînuitorilor balonului oval.

La ora de față rugbyștii noștri au pătruns ferm în lumea marelui rugby, ei — au arătat-o în atîtea rînduri — pot practica un joc de cea mai înaltă calitate modern, combinativ (pentru care au incontestabile aptitudini) prin care sînt oricînd în măsură să-i învingă pe cei mai buni. O pot dovedi în campionatul Europei, în apropiatul meci cu Franța, la 23 noiembrie.

Tricolori, lumea nu începe și nu se sfîrșește pentru voi odată cu „turneul irlandez '80". Noi etape, pline de mari răspunderi, vă așteaptă. Și, să nu uitați : cu cît obțineți mai multe și mai frumoase victorii, cu atît dragostea noastră față de voi crește, dar în aceeași măsură sporesc exigența și pretențiile cu atît mai mult dorim din partea voastră o comportare mereu mai bună mai strălucită, spre gloria sportivă a patriei !

Dimitrie CALLIMACHI

VLAD HAGIU, LA 17 ANI, UN PALMARES DE INVIDIAT

La 17 ani, Vlad Hagiu are un palmares bogat. Deși nu joacă polo decît de 5 ani (a început să înoate în grupa profesoarei Magda Cristescu și în 1975 a trecut în echipa de copii a clubului Dinamo), fiul arhitectului Victor Hagiu și al fostei gimnaste Evelin Slavici, participantă la J.O. de la Helsinki, are deja la activ două titluri de campion la juniori II, două titluri la juniori I și un titlu la seniori, două participări la Balcaniada juniorilor (la prima a și fost golgeter), alte două prezențe la „Cupa Prietenia" (turneu cîștigat anul acesta de echipa României) și un loc V la C.E. de juniori.

Înotător de 56,0 pe „sută", cu o tehnică apreciabilă și un simț deosebit al plasamentului în fața porții adverse, cu un șut realmente de temut — o afirmă în primul rînd portarii naționalei, D. Spînu și Fl. Slăvei — Vlad Hagiu s-a afirmat în ultima vreme ca unul dintre cei mai talentați reprezentanți ai „noului val", cu care tehnicienii noștri speră să readucă reprezentativa țării printre fruntașele polo-ului mondial. Elev în clasa a XII-a a Liceului nr. 2 din București, Hagiu are o mare calitate : este foarte ambițios să ajungă un mare jucător. Antrenorul său, Iuliu Capșa, ne declara : „Foarte greu pot să-l scot din bazin după terminarea antrenamentului ! Atît Vlad, cît și ceilalți tineri din generația sa (Moiceanu, Ardeleanu) au readus parcă în echipa noastră plăcerea de a juca polo... Plăcere care la alții, mai în vîrstă, a cam început să dispară".

— a. v. —

Vlad Hagiu, unul dintre cei mai valoroși reprezentanți ai „noului val" ajuns printre jucătorii de bază ai „7"-lui dinamovist.

ȘI ANTRENORUL, ȘI ARBITRUL...

La una din recentele întîlniri de lupte libere din cadrul campionatului divizionar al juniorilor și școlarilor, pe lîngă rezultatele tehnice ale unor întreceri cei prezenți au înregistrat și un caz pe cît de neobișnuit, pe atît de nedorit. „Supărați" pe decizii și riposte în urma acestora, antrenorul Stelian Călinescu (C.S.Șc. Energia) și arbitrul Marian Stan n-au găsit altceva mai bun de făcut, decît să se lovească reciproc, în fața celor prezenți, mulți dintre ei — concurenții — veniți să dovedească nu numai o bună pregătire ci și un exemplar fair-play. Biroul F.R.L. a hotărît, pentru primul — ridicarea dreptului de a mai însoți echipa la competiții pe timp de 6 luni și — pentru cel de al doilea — suspendarea pe timp de 6 luni din arbitraj.

Pentru o clipă de nestăpînire a nervilor — cîte 6 luni de... meditație. Foarte bine !

„ÎI PREGĂTIM PE JUNIORI PENTRU REPREZENTATIVA DE SENIORI"

Un antrenament, în sala Construcția din Capitală, al lotului național de handbal juniori. Sub privirile lui M. Cristian (nr. 10) și S. Bădosu (nr. 8), „adversarul" lor A. Ghimeș aruncă la poartă

Foto : D. NEAGU

Lotul reprezentativ de handbal (juniori), pregătit de Valentin Samungi (antrenor principal) și Mircea Pașek (secund), se află în preajma unui nou sezon competițional internațional : întîlniri cu formațiile similare ale Ungariei, Poloniei și R. D. Germane. Zilele trecute am avut o convorbire cu Valentin Samungi, în pauza unui antrenament.

— Din ce cluburi sportive școlare sau secții provin componenții lotului ?

— Din nu mai puțin de 14 unități din 13 orașe : 2 de la C.S.Ș. Steaua București (V. Tudor și P. Costea), 2 de la C.S.Ș. Dinamo Brașov (G. Jecebie și S. Donca), 2 de la H.C. Minaur Baia Mare (Gh. Miclăuș și L. Jianu), 2 de la C.S.Ș. Tîrgoviște (D. Giurgea și Fl. Vlad), 2 de la C.S.Ș. Dobrogeanu Gherea Ploiești (D. Ionescu și L. Mocanu) și cîte unul de la C.S.Ș. Giurgiu (V. Georgescu), C.S.Ș. Minerul Baia Mare (I. Fejer), C.S.Ș. Viitorul Cluj-Napoca (S. Bădosu), C.S.Ș. Constanța (A. Ghimeș), C.S.Ș. Brăila (N. Cristian), C.S.Ș. Făgăraș (T. Roșca), C.S.Ș. Petroșani (J. Nagy), C.S.Ș. Craiova (M. Barcan) și C.S.Ș. Tulcea (D. Cerevenciuc).

— Cum se încadrează sportivii din lot în parametrii stabiliți de F.R.H. ?

— Din cei 19 componenți ai lotului, 14 au peste 1,90 m înălțime, iar unul depășește 2 m (M. Cristian).

— Ce perspective întrevedeți acestor tineri ?

— Unii dintre ei pot deveni „nume", bineînțeles cu condiția să muncească fără menajamente : M. Cristian, I. Fejer, T. Roșca, L. Jianu.

— Vă îngrijiți ca unii dintre actualii juniori să ocupe, într-un viitor nu prea îndepărtat, posturi acum deficitare în echipa națională de seniori ?

— Desigur, urmărim acoperirea optimă a posturilor în reprezentativa de juniori, dar precizez că obiectivul final este promovarea unora dintre acești handbaliști în „naționala mare". Fejer și Barcan pot deveni foarte buni pivoți, iar Jianu poate deprinde toate subtilitățile unui conducător abil de joc — pentru a mă opri aici cu exemplele.

Ion GAVRILESCU

Schimbul de mîine se formează azi

UN REAL SPRIJIN OFERIT CICLISMULUI NOSTRU

Sportul are, între preocupări, și diminuarea importului prin realizarea în țară, cu sprijinul permanent și eficient al unor tehnicieni și muncitori cu înaltă calificare, a materialelor necesare pregătirii și evoluției concurenților din diferite discipline. Ciclismul a făcut pași serioși pe acest drum, asigurîndu-și o serie de piese de fabricație românească, multe dintre ele, superioare celor din import. Materialul realizat va veni în sprijinul tinerei generații, punîndu-i la dispoziție posibilități pentru pregătire și etalarea talentului, dar unele dintre ele vor fi de folos chiar și loturilor naționale (dealtfel, Mircea Romașcanu și colegii săi din echipa națională au întrebuințat cu succes în „Turul Bulgariei" o serie de piese „made in Romania").

Astfel, la I.M.P.S. Oradea — datorită eforturilor inginerilor Horia Cosma, Liviu Chișiu și Iuliu Tassy — au fost fabricate primele baieuri românești, în greutăți diferite și de o apreciabilă calitate, la Grupul școlar I.O.R. au fost realizate piese pentru biciclete de curse (bucșe, chiuvete, spițe, axe etc.) de mare randament, pe care le datorăm priceperii și măiestriei ing. Dumitru Baciu, maistrului Tudor Neacșu și strungarului Gh. Spătaru, la Întreprinderea „6 Martie" (ing. Ion Stan, ing. Dan Anghelide) s-au confecționat pinioane cu 4 coroane, la diferite cooperative au intrat în producție frîne, manete schimbător, tije de șa și de ghidon, pedale, șa pentru bicicletă de curse, plăci de angrenaj pentru șosea și velodrom ș.a.

Eforturile tehnicienilor și ale muncitorilor — admirabile, dovedind nu numai un înalt grad de calificare, ci și inventivitate, pasiune reală — sporesc evident zestrea materială a ciclismului nostru, creează mari posibilități de mărire a numărului de practicanți ai acestui atît de frumos și util sport. Așteptăm, deci, ca secțiile de juniori și cele ale cluburilor sportive școlare să-și sporească efectivele și — deosebit de important — să-și ridice necontenit nivelul procesului de instruire.

BREVIAR

● „Cupa C.S.Ș." pentru juniori de cat. a II-a, organizată la Tg. Mureș, a reunit la start peste 100 de tineri atleți din 4 orașe din județul Mureș. Cîteva rezultate : 80 m — Elena Năsneon 10,4, înălțime — Eva Toth 1,50 m, 80 m — M. Albu 9,4, 1 000 m — M. Hector 2:48,0, suliță — Fr. Szabo 40,72 m. (C. ALBU — coresp.).

● În seria a II-a a campionatului de handbal de categoria „B" pentru tineret, C.F.R. Craiova (feminin) a ocupat locul III la sfîrșitul turului. Faptul este meritoriu prin el însuși, dar capătă și mai mare importanță constatînd că întreaga echipă este formată din junioare crescute de prof. Gh. Sbora la C.S.Ș. Craiova. Dintre componentele echipei, două ies cu pregnanță în evidență datorită deosebitului lor talent : Ileana Balaci și Nicoleta Pleșoianu. Munca lor sîrguincioasă și fără menajamente în pregătire — deși sînt eleve în cl. a XII-a — le-a adus, deși junioare, în... echipa națională de tineret.

● O actuală jucătoare de performanță din tenisul nostru feminin, Adriana Karaiosifoglu, s-a ocupat în toată vara acestui an de inițierea în tainele „sportului alb", sub tutela clubului bucureștean Politehnica, a cîtorva sute de copii. După fiecare ciclu de două săptămîni ea a organizat, la Ștrandul tineretului, concursuri de verificare, la capătul cărora a și adunat vreo 15 băieți și fete pe care crede că-i va impune în tenisul de performanță. Succes !

DEMARAJ PROMIȚĂTOR AL TINERILOR POPICARI

Principalul eveniment internațional pentru care se pregătesc tinerii noștri popicari este confruntarea continentală de juniori — la cea de a VII-a ediție — care va fi găzduită, în luna mai 1981, de Viena.

Federația română de popice, în dorința de a avea sportivi bine pregătiți, a luat măsuri din timp pentru alcătuirea unor loturi cît mai valoroase, care să-și mențină poziția fruntașă. Astfel, în urmă cu șase luni au fost selecționați din echipele divizionare, 30 de junioare și tot atîția juniori verificați în cursul mai multor jocuri. După aceea loturile s-au redus la 12 băieți și 12 fete. Pînă acum selecționații au susținut două meciuri internaționale cu echipele de juniori ale Poloniei și Ungariei, pe care le-au cîștigat. Ei urmează să mai susțină partide în decembrie, cu reprezentativele R. D. Germane, tot la noi în țară iar în primăvară, în ajunul întrecerilor de la Viena, cu echipele celor trei țări de mai sus, dar în deplasare. După cum ne-a declarat Ladislau Szöcs, secretarul F.R.P., cele două verificări internaționale de pînă acum au permis conturarea viitoarelor echipe. La băieți se și poate vorbi de un lot omogen. Sarcina antrenorilor nu este însă ușoară, deoarece, majoritatea membrilor loturilor sînt noi (deși limita de vîrstă la juniori este de 23 de ani), din reprezentativele care au evoluat la C.E. din 1979 menținîndu-se doar trei jucători (doi băieți și o fată). Dintre cei selecționați, bine se prezintă, prin rezultatele lor constante și chiar în creștere : Olga Psihas (Voința Oradea) — cu performanțe de 406, 410, 420 p.d., Nineta Badea (Voința București) — 391, 406, 404, Maria Jijic (C.S.M. Reșița) — 393, 419, 409, Zoia Roman (Voința București) — 382, 395, respectiv Ernest Gergeli (Aurul Baia Mare) — 851, 858, 861, Ion Frigea (C.F.R. Constanța) — 845, 848, 844, Ștefan Racoș (Aurul Baia Mare) — 864, 845 și Constantin Marin — 848. Nu au reușit să se impună încă Lenuța Steanță (Voința Timișoara) — 351, 370, Doina Baciu (Electromureș Tg. Mureș) — 376, 366, Rodica Păduretu (Laromet București) — 358, iar la băieți, Constantin Dobrică (Jiul Petrila) — 810, 797, Levente Soos (Electromureș Tg. Mureș) — 750 și Constantin Stamatescu (Gloria București) — 813, 784, 809, 787.

Antrenamentele componenților loturilor, care se vor efectua la echipele de club, trebuie, firește, intensificate, întrucît la unii juniori se manifestă încă anumite deficiențe tehnice. În plus, e nevoie de mai multe strădanii pentru obținerea rezistenței generale și specifice, deoarece fetele, după 70—80 de lansări, iar băieții — la ultima manșă de 50 de lovituri, pierd din precizie la lansarea bilei. Deci, sînt vizați, în primul rînd, antrenorii formațiilor divizionare.

Toma RĂBȘAN

Conferință pe tema : „CONCLUZII METODOLOGICE PRIVIND SPORTUL DE ÎNALTĂ PERFORMANȚĂ"

În ziua de luni 3 noiembrie se redeschide ciclul de conferințe în domeniul educației fizice și sportului din cadrul universității cultural-științifice — București, organizat de Consiliul municipal pentru educație fizică și sport, în colaborare cu Centrul de cercetări al Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport. Prima conferință, „CONCLUZII METODOLOGICE PRIVIND SPORTUL DE ÎNALTĂ PERFORMANȚĂ", va fi ținută luni 3 noiembrie de conf. dr. Nicu Alexe, orele 12,30 în sala Dalles. Sînt invitați să participe antrenori, profesori, activiști, cercetători, sportivi etc.